

Sygn. akt III CSK 89/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w K.
przy uczestnictwie G. Ś.

o wpis w księdze wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 maja 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Uczestniczka postępowania złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 maja 2013 r. oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 czerwca 2012 r., którym Sąd Rejonowy utrzymał w mocy – dokonany w dniu 17 stycznia 2012 r. przez referendarza sądowego, na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w dniu 23 grudnia 2011 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych – wpis hipoteki przymusowej w kwocie 8 379,84 zł tytułem zabezpieczenia spłaty zaległych składek ubezpieczeniowych. Powołując się na podstawę określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zmianę postanowienia Sądu pierwszej instancji przez uchylenie wpisu hipoteki przymusowej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dokonanego w dniu 17 stycznia 2012 r.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Twierdziła, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ podstawą wpisu hipoteki przymusowej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może być jedynie decyzja o określeniu wysokości należności z tytułu składek wraz z dowodem jej doręczenia dłużnikowi.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi – bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań – w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Tak rozumianej oczywistości skarżąca nie wykazała, powołała się bowiem jedynie na uzasadnienie podniesionego w ramach przytoczonej podstawy kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm. – dalej: „u.k.w.h.”) przez przyjęcie, że podstawą wpisu hipoteki przymusowej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dla zabezpieczenia należności z tytułu składek może być tytuł wykonawczy. Powtórzenie argumentacji wspierającej przytoczoną podstawę kasacyjną nie może być uznane za wykazanie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Marginesowo tylko trzeba zauważyć, że, zgodnie z art. 110 u.k.w.h., decyzja administracyjna może być także – a więc obok tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 109 ust. 1 u.k.w.h. – podstawą wpisu hipoteki przymusowej.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.